

den Skade, det før gjorde. Det sker altsaa netop efter Reglerne for skadeligt Vand's Afledning, hvad ogsaa det ærede Medlem vil finde udtrykkelig be-
rørt i det foreliggende Forslag. Jeg tror derfor, ikke, at man kan andet end antage, at de ærede Forslagsstillere have haft fuldkommen god Ret og Grund til at foreslaa, at Draining af Kirkegaarde bør finde Sted; naar disse ere fugtige.

Ternansen : Jeg skal kun sige et Par Ord til Støtte for det Forslag, som Udvalgets Flertal har fremsat under Nr. 6. Det er blevet sagt, at Mindretallets Forslag under Nr. 7 var saa særdeles fornuftigt. Det skal jeg ikke mod-
sige, og jeg skal i det Hele ikke give mig af med at betegne noget af Forslagene enten som mere eller mindre fornuftigt. Jeg tror imidlertid, at Flertallets Forslag har ikke saa lidt Fortrin frem for Mindretallets. Det forekommer mig, at det vil ikke være vanskeligt ved frivillig Bidrag at faae den Smule ind, der skal til for at opvarme Kirkerne paa de Søn- og Helligdage, hvorom der er Tale. I de fattige Sogne, som f. Ex.ovre i Sjælland, vil Brændslet vel hyppigt blive leveret in natura, og det vil komme til at spille en overordentlig lille Rolle, om 4—6 Gaardmænd skulle levere hver et Læs Brændsel om Aaret; og i de rige eller mere formuende Sogne vil det vistnok heller ikke være vanskeligt at tilveiebringe den lille Sum, hvorom der er Spørgsmaal, og som vel kan blive 15 eller højst 20 Rd. om Aaret. Jeg kan ikke andet end finde det uheldigt, naar man vil sammenblande Frivillighed og Tvang, og jeg maa finde det uheldigt at gjøre til Gjens-
tand for tvungen Kommuneafgift en Ydelse, som dog virkelig ikke med Rette kan hensføres derunder, ikke kommer Kommunen som Kommune ved. Jeg tror, at hvis man sætter dette Enten-Eller ind i Loven, saa vil det svække Frivilligheden; Saa eller Ingen vil da give Noget; idet man vil sige: Det gives til Kommunen, og hvorfor skulle vi frivillig yde Noget til den. Giver man det derimod som en sammen med Andre ydet Hjælp for at opnaa det fælles Gode, at faae Kirken opvarmet, saa vil det ogsaa uden nogen stor Bønselighed blive bragt tilveie. Hvad Forslaget under Nr. 11 angaar, da er det ganske vist, at man ikke kan sige, at der gjøres de Tiendeydere, som tillige ere Tiende-
eierne; nogen Aret, ved at lade dem alene bære Byrden, men paa den anden Side kan jeg heller ikke se, at der sker nogen Ubillighed ved at lade Kommuneafgiften bære Omkostningerne, idet der jo, som den sidste ærede Ræder ansørte, er Tale om et nyt Bidrag til et for alle Kirkegængere fælles Gode. Det Forslags Bedtægelse eller Negtelse skal jeg imidlertid ikke lægge nogen videre Bægt paa, da der efter min Mening ikke kan ske Tiendeeterne nogen som helst Uret; ved at man paalægger dem en forøget Afgift, der aldrig kan være stor; og paa den anden Side heller ikke kan tilføres dem,

der ikke ere del, nogen Ubillighed ved at lade dem deltage i denne lille Byrde.

Minestad : Saa levende Interesse jeg end har for denne Sag, hvad jeg ogsaa viste ved mine Udtalelser ifjor, nærer jeg dog nogen Betænkelig-
hed ved at stemme for et Lovforslag, hvori der findes en Paragraf som den; der er foreslaaet under Nr. 11. Det forekommer mig nemlig, at den vilde ligefrem være en Ret paa dette Lovforslag. Den ærede Rædsfører for Flertallet ansørte jo rigtig nok før, at medens han indrømmede, at den ikke lod sig retfærdiggjøre i Kraft af noget som helst Rets-
princip, talte dog Billighed derfor. Nu ere jo rigtig nok Begreberne om Billighed meget forskel-
lige. Jeg skal kun minde om, at den Gang Landsfemagerenovre paa Lolland i Forbindelse med Morten Baad gjorde Indbrud et Sted og indb Forventning fandt Tjenestepigerne vaagne, saa spurgte Landsfemageren Morten Baad, om han ikke syntes, de skulde slaa dem ihjel, hvortil Mor-
ten Baad svarede: Jo, det er vel det Billigste. Det var nu hans Begreb om Billighed. Begre-
berne om Billighed ere som sagt meget forskellige. Jeg for mit Vedkommende ser nu ikke den Billig-
hed, der skulde være i at fritage Tiendeeierne, fordi de tillige ere Tiendeydere og ere et større Antal; for en Byrde, som man derimod ikke har nogen Betænkelighed ved at paalægge, hvor Tiende-
eieren er en enkelt Mand. Mit ansørte det ærede Medlem for Veile Amts Ste Valgfreds (S. Sørgensen) en anden Betragtning, som skulde støt-
te Forslaget. Det var ganske vist en Betragtning, der viste et smukt Sindelag og ydede megen Ugenyt-
tighed fra hans Side — at dømmen efter det Exem-
pel, han ansørte, men jeg tror ikke, at det lykkes ved det ærede Medlem at paavise, at Forslaget havde nogen Billighed i sig. Det, som man kan sige, er, at i saadanne Tilfælde, som det af det ærede Medlem berørte, vilde de Enkelte, der ere stillede saaledes som f. Ex. det ærede Medlem, efter hvad han selv ansørte, er stillet, føle sig noget generede ved at være fri for en Afgift, som de fleste An-
dre maa yde. Det ligger jo deri, at de have tiendefri Ford, og den samme Genertthed maatte de altsaa have følt; da de Andre, som vare Tiendeydere, vare nødsagede til at betale for Indkjø-
bet af Tienden, men nogen Billighed er der aaben-
bart ikke tilstede, og den er navnlig lige saa lidt tilstede i dette Tilfælde som i det Tilfælde, hvor det er en enkelt Mand, der eier Tienden. Det ærede Medlem faae jo ogsaa nu kun paa dette ene Til-
fælde, men man maa dog ogsaa se Sagen fra en anden Side, hvor det sandelig ikke stiller sig bil-
ligt. Dem, som det i det Hele vil komme til at gaa ud over, ere de, der ikke have Noget at tiende af, men dog ere Medlemmer af Kommu-
nen, ere Indsiddere, Husemænd osv. thi de ville, da Afgifterne skulle udredes af Kommunens Rasse, komme til at deltage i Afgifter, der med Rette